

Dziś rozmawiamy z prof. dr S. Bretsznajderem

Kulisy pewnych ogłoszeń

„Panoramy“

108 lat temu Francuz Henry Deville „wyprodukował“ pierwszy kawałek nie znanego przedtem metalu i opatrzył go nazwą „srebro z gliny“.

możliwe było bez wątpienia dzięki powiązaniu prac technologicznych z podstawowymi badaniami fizyko-chemicznymi...

trakcje tych badań wykształca się bowiem grupa wybitnych specjalistów, których można angażować do współpracy w przemyśle...

(Dokończenie ze str. 1) nie szłam, nie sprzątałam, nie chowałam dzieci... Wszyscy jego, a ja na „wycugu“.

Złośliwość W odpowiedzi na uprzejmy dzwonek drzwi otworzyła mi 14-letnia dziewczynka. Tatusia ani mamusi nie ma, ale zaraz mają wrócić. Zgadza się, abym poczekała.

Siadamy w ciasnym pokoiku. Mała odrabia lekcje. Biedzi się nad przydawkami. Moja pomoc w odrobieniu ćwiczenia usposabia dziewczynkę przyjaźnie.

Na ogół, mówiąc o glinie jako surowcu — myślimy o takich jej zastosowaniach jak ceramika czy materiały budowlane. Natomiast z reguły nie łączymy gliny ze sprawą aluminium...

przykładu podam, że warstwa glin, zalegających nad pokładami węgla brunatnego w jednym tylko Turoszowie, zawiera zapas aluminium zdolny pokryć zapotrzebowanie całego świata przez okres kilkudziesięciu lat.

W najczystszej formie ten typ szkolenia został zrealizowany we Francji, gdzie dekretem z 28 lipca 1955 roku ustanowiono specjalne świadectwo posiadania umiejętności w zakresie administracji przedsiębiorstw.

Podobne ośrodki istnieją również we Włoszech (Turyn) i w Szwajcarii (Genewa). Nie jest przypadkiem, że koncepcja szkolenia „pouniwersyteckiego“ znalazła szereg oddźwięków w Europie.

Z tego samego powodu również, i u nas ten najnowszy prąd w doskonaleniu kadr kierowniczych zasługuje na staranna uwagę.

Z tym ogłoszeniem było wiele nieprzyjemności. Sasiedzi z kamienicy przestali się mamusi kłaniać w pracy miała wielkie kłopoty i chciała ją zwolnić, a tatuś się śmiał, że zrobił mamie na złość.

— Sprawa wydobycia aluminium ze zwyczajnej gliny pasjonuje na pewno naukowców całego świata?

— Tak. W ciągu 100 lat jakie upłynęły od momentu odkrycia tego metalu, opublikowano już mnóstwo prac i zgłoszono w urzędach patentowych mnóstwo wynalazków.

— Od jak dawna pracował Pan Profesor nad swoim wynalazkiem?

— Od 1933 roku. Na dużą skalę badania rozwinąłem jednak dopiero od 1950 roku. Prowadziły je pod moim kierunkiem 3 zespoły: w Instytucie Chemii Ogólnej, w Politechnice Warszawskiej i teoretyczne w Instytucie Chemii Fizycznej PAN.

— W jaki sposób wydobycie aluminium ze zwyczajnej gliny?

— Nie doczekałam się rodziców mojej rozmówczyni. Nie byli mi już właściwie potrzebni.

— Jak relacjonuje zapalony miłośnik zabytków — M. Krawczyński z Sieradza, tuż po I wojnie światowej, podczas przyrządzania fary, znalazł pod schodami, wiodącymi na chór, spory metalowy przedmiot zaspany gruzem i śmieciem.

— Nie trudno ustalić, kiedy powstało to złotnicze arcydzieło, albowiem widnieje na nim wyryta na cokole, data: rok 1510. Kto jednak był jego twórcą? Oto jedna z tajemnic Wieluńskiej Madonny.

— Jakże wspaniale! Należałoby do historii o odnalezieniu relikwiarza zrelacjonować na podstawie wypowiedzi ustnych, przechochodzących Wieluńską Madonny.

— Gra (choć „komplikowana“) wariacją jest świeczki! Należałoby dołożyć wszelkich starań, ażeby relikwiarz wieluński (drugi w Polsce obok srebrnego posagu św. Stanisława, przechowywanego w skarbcu na Skalce) — cenny unikat gotyckiej sztuki złotniczej został odnaleziony i zwrócony narodowi!

— Wychodząc spostrzegłam kartkę przyklejoną do drzwi. W jednym jej rogu napisano: „Drzwi całą noc otwarte! Proszę zamknąć drzwi!“, a w drugim, innym charakterem pisma: „Proszę nie prowokować awantur!“

— Na moje pytające spojrzenie dziewczynka odpowiada niedbałym tonem: — To tatuś i mamusia tak sobie pisali...

